

31998L0031

L 204/13

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

21.7.1998

DIREKTIVA 98/31/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA
z dne 22. junija 1998
o spremembah Direktive Sveta 93/6/EGS o kapitalski ustreznosti investicijskih družb in kreditnih institucij

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti prvega in tretjega stavka člena 57(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega monetarnega inštituta ⁽³⁾,

v skladu s postopkom iz člena 189b Pogodbe ⁽⁴⁾,

nekaterih trgovcev s terminskimi pogodbami na blago, saj to predstavlja grožnjo ugledu in celovitosti segmenta trgovanja s terminskimi pogodbami; ker je zaželeno, da Komisija razmisli o določitvi primernega previdnostnega okvira, z namenom, da se preprečijo take prevare v prihodnosti.

(2) ker Direktiva Sveta 93/6/EGS z dne 15. marca 1993 o kapitalski ustreznosti investicijskih družb in kreditnih institucij ⁽⁶⁾ predpisuje standardizirano metodo za izračun kapitalskih zahtev za tržna tveganja, ki so jim izpostavljena investicijske družbe in kreditne institucije; ker so institucije razvile lastne sisteme za obvladovanje tveganja (notranji modeli), ki natančneje kot standardizirane metode merijo tržna tveganja, ki so jim izpostavljena investicijske družbe in kreditne institucije; ker je treba spodbujati uporabo natančnejših metod za merjenje tveganja;

(1) ker tveganja, povezana s trgovanjem z borznim blagom in izvedenimi finančnimi sredstvi na borzno blago trenutno ureja Direktiva Sveta 89/647/EGS z dne 18. decembra 1989 o stopnji plačilne sposobnosti za kreditne institucije ⁽⁵⁾; ker Direktiva 89/647/EGS ne obravnava natančno tržnih tveganj, povezanih s temi posli; ker je potrebno razširiti koncept „postavke trgovanja“ na pozicije v borznem blagu ali izvedenih finančnih sredstev na borzno blago, ki so namenjene trgovanju in so zato zlasti izpostavljene tržnim tveganjem; ker morajo institucije upoštevati to direktivo glede kritja tveganj v zvezi z borznim blagom v svojem celotnem poslovanju; ker je Skupnost vse bolj zaskrbljena zaradi pojava resnih prevar

(3) ker uporaba takih notranjih modelov za izračunavanje kapitalskih zahtev zahteva strožje mehanizme notranjega nadzora in bi jo morali odobriti in njeno izvajanje nadzorovati pristojni organi; ker je trajno zanesljivost rezultatov izračunavanja notranjega modela treba preveriti s postopkom testiranja za nazaj;

(4) ker je primerno, da pristojni organi dovolijo, da se obračun in plačevanje kritja za terminske pogodbe in možnosti s katerimi se trguje na borzi, in prehodno tudi za poravnane OTC izvedena finančna sredstva istega značaja, uporablja kot nadomestilo za kapitalsko zahtevo, izračunano za takšna sredstva v skladu s to direktivo, z zagotovilom, da to ne vodi k kapitalski zahtevi, ki je nižja od kapitalske zahteve, izračunane z drugimi metodami iz te direktive;

⁽¹⁾ UL C 240, 6.8.1997, str. 24 in
UL C 118, 17.4.1998, str. 16.

⁽²⁾ UL C 19, 21.1.1998, str. 9.

⁽³⁾ Mnenje z dne 7. oktobra 1997.

⁽⁴⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 18. decembra 1997 (UL C 14, 19.1.1998). Skupno stališče Sveta z dne 9. marca 1998 (UL C 135, 30.4.1998, str. 7) in Sklep Evropskega parlamenta z dne 30. aprila 1998 (UL C 152, 18.5.1998). Odločba Sveta z dne 19. maja 1998.

⁽⁵⁾ UL L 386, 30.12.1989, str. 14. Direktiva nazadnje spremenjena z Direktivo 98/32/ES Evropskega parlamenta in Sveta (glej stran 26 tega Uradnega lista).

⁽⁶⁾ UL L 141, 11.6.1993, str. 1. Direktiva je spremenjena z Direktivo 98/33/ES Evropskega parlamenta in Sveta (glej stran 29 tega Uradnega lista).

- ker uporaba tega načela ne zahteva, da institucije, ki to načelo uveljavljajo, stalno preverjajo enakovrednost med obračunom in plačevanjem kritja in kapitalskimi zahtevami, ki se izračunajo z drugimi metodami iz te direktive;
- (5) ker pravila, ki veljajo v širšem mednarodnem prostoru, z namenom spodbuditi bolj izdelane metode za obvladovanje tveganj na podlagi notranjih modelov, dopuščajo nižje kapitalske zahteve za kreditne institucije iz tretjih držav; ker te kreditne institucije konkurirajo investicijskim družbam in kreditnim institucijam s sedežem v državah članicah; ker investicijskim družbam in kreditnim institucijam s sedežem v državah članicah lahko le sprememba Direktive 93/6/EGS zagotovi podobne spodbude za razvoj in uporabo notranjih modelov;
- (6) ker je za namen izračunavanja kapitalskih zahtev iz naslova tržnega tveganja, položaje v zlatu in povezanimi izvedenimi finančnimi sredstvi na zlato treba obravnavati na podoben način kot položaje v tuji valuti;
- (7) ker izdaja podrejenega dolga ne sme avtomatično izključiti izdajateljevih lastniških sredstev iz portfelja, ki mu je dodeljena 2 % utež posebnega tveganja v skladu s točko 33 Priloge I k Direktivi 93/6/EGS;
- (8) ker je ta direktiva v skladu z delom mednarodnega foruma bančnih nadzornikov o nadzorni obravnavi tržnega tveganja in o položajih v borznem blagu in izvedenih finančnih sredstev na borzno blago;
- (9) ker je za zagotavljanje usklajenega izvajanja te direktive potreben neobvezen prehodni kapitalski režim za investicijske družbe in kreditne institucije, ki sklepajo na borzi velike posle z borznim blagom, imajo razpršen portfelj borznega blaga in še niso sposobne uporabljati modelov za izračunavanje kapitalskih zahtev za tveganja v zvezi z borznim blagom;
- (10) ker je ta direktiva najprimernejši način, da se zagotovi doseganje zastavljenih ciljev in ne presega tistega, kar je v tem oziru nujno,
- „(a) lastnih položajev v finančnih sredstvih, borznem blagu in izvedenih finančnih sredstvih na borzno blago, ki jih ima institucija zaradi ponovne prodaje in/ali jih je institucija pridobila z namenom v kratkem roku zaslužiti na račun dejanskih in/ali pričakovanih razlik med njihovo prodajno in nakupno ceno, ali na račun drugih sprememb cene ali obrestne mere in pozicij v finančnih instrumentih, borznem blagu in izvedenih finančnih sredstvih na borzno blago, iz naslova simultane prodaje oziroma nakupa za lasten račun, ali položajev, za namen varovanja pred tveganji drugih elementov postavk trgovanja;
- (b) izpostavljenosti zaradi neporavnanih terjatev iz poslov trgovanja, brezplačnih izročitev in OTC izvedenih finančnih sredstev iz odstavkov 1, 2, 3 in 5 Priloge II, izpostavljenosti iz sklenjenih pogodb o prodaji in povratnem odkupu ter o posoji vrednostnih papirjev in borznega blaga, ki temelji na vrednostnih papirjih in borznem blagu iz postavk trgovanja opredeljenih v točki (a) iz odstavka 4 Priloge II, tistih izpostavljenosti iz naslova sklenjenih pogodb o odkupu in povratni prodaji ter izposoji vrednostnih papirjev in borznega blaga iz istega odstavka, če to odobrijo pristojni organi, in ki ustrezajo pogojem (i), (ii), (iii) in (v) ali pogojema (iv) in (v), kot sledi:
- (i) izpostavljenost se vrednoti dnevno glede na stanje na trgu v skladu s postopki iz Priloge II;
- (ii) zavarovanje se prilagaja večjim spremembam vrednosti vrednostnih papirjev ali borznega blaga, ki so vključeni v pogodbo ali transakcijo, v skladu s pravilom sprejemljivim za pristojne organe“;

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

(b) točki 15 in 16 se nadomestita z naslednjim:

Člen 1

Direktiva 93/6/EGS se spremeni:

1. Člen 2 se spremeni, kakor sledi:

- (a) točka 6(a) in podtočki (i) in (ii) točke 6(b) se nadomestijo z naslednjim:

„15. ‚nakupni bon‘ pomeni vrednostni papir, ki imetniku daje pravico, da do dne ali na dan zapadlosti nakupnega bona po vnaprej določeni ceni kupi osnovno sredstvo listine. Poravnava se lahko izvede bodisi z izročitvijo osnovnega sredstva bodisi z gotovinskim plačilom.

16. „financiranje zalog“ pomeni položaje, ko se zaloge terminsko prodajo in se stroški financiranja vežejo do dne terminske prodaje“;
- (c) prvi odstavek točke 17 se nadomesti z naslednjim:
- „17. ‚pogodba o prodaji in povratnem odkupu‘ in ‚pogodba o odkupu in povratni prodaji‘ pomenita vsako pogodbo, s katero institucija ali njena nasprotna stranka prenese vrednostne papirje ali borzno blago ali zajamčene pravice, vezane na lastništvo vrednostnih papirjev ali borznega blaga, če to jamstvo izda priznana borza, s pravicami do vrednostnih papirjev in borznega blaga in če dogovor ne dopušča instituciji, da bi prenesla ali zadržala določen vrednostni papir ali določeno borzno blago več kot eni nasprotni stranki hkrati, pod obvezo, da jih ponovno odkupi (ali nadomestne vrednostne papirje ali borzno blago iste vrste) po določeni ceni na določen dan v prihodnosti, ali ki bo določen s strani prenosnika, pri čemer gre v primeru institucije, ki prodaja vrednostne papirje ali borzno blago za pogodbo o prodaji in povratnem nakupu, in v primeru institucije, ki kupuje vrednostne papirje, za pogodbo o odkupu in povratni prodaji“;
- (d) točka 18 se nadomesti z naslednjim:
- „18. ‚posoja vrednostnih papirjev ali borznega blaga‘ in ‚izposoja vrednostnih papirjev ali borznega blaga‘ pomenita transakciji, pri kateri institucija ali njena nasprotna stranka prenese vrednostne papirje ali borzno blago ob pridobitvi ustreznega zavarovanja in kjer se izposojevalec zaveže vrniti enakovredne vrednostne papirje ali enakovredno borzno blago na dogovorjen dan v prihodnosti ali na zahtevo prenosnika, pri čemer gre s strani institucije, ki prenaša vrednostne papirje ali borzno blago za posojilo vrednostnih papirjev ali borznega blaga, in s strani institucije, na katero se ti prenesejo, za izposojilo vrednostnih papirjev ali borznega blaga.
- Izposoja vrednostnih papirjev ali borznega blaga se šteje za medpodročno transakcijo, če za nasprotno stranko velja usklajen nadzor na ravni Skupnosti ali če kreditna institucija spada v Cono A, kakor to določa Direktiva 89/647/EGS, ali če je priznana investicijska družba iz tretje države ali če je transakcija sklenjena s priznano klirinško družbo ali borzo“;
2. v prvem pododstavku člena 4(1) se točki (i) in (ii) nadomestita z naslednjim:
- „(i) kapitalskih zahtev, izračunanih v skladu s Prilogami I, II in VI in, če je primerno, s Prilogo VIII, za posle trgovanja;
- (ii) kapitalskih zahtev, izračunanih v skladu s Prilogama III in VII in, če je primerno, s Prilogo VIII, za celotno poslovanje“.
3. Člen 5(2) se nadomesti z naslednjim:
- „2. Ne glede na odstavek 1 institucije, ki računajo kapitalске zahteve za posle trgovanja v skladu s Prilogama I in II, in če je primerno, Prilogo VIII, spremljajo in nadzorujejo svoje velike izpostavljenosti skladno z Direktivo 92/121/EGS ob upoštevanju sprememb in dopolnitev iz Priloge VI k tej direktivi“;
4. Člen 7(10) in uvodni del člena 7(11) se nadomesti z naslednjim:
- „10. Če se pravica do izvetja od obveznosti iz odstavkov 7 in 9 ne uveljavlja, lahko pristojni organi za namen izračunavanja kapitalskih zahtev iz Prilog I in VIII in izpostavljenosti do strank iz Priloge VI, na konsolidirani osnovi dovolijo, da se položaji postavk trgovanja ene institucije pobotajo s položaji iz postavk trgovanja druge institucije v skladu s pravili, ki so navedena v Prilogah I, VI in VIII.
- Poleg tega lahko dovolijo, da se položaji v tuji valuti ene institucije pobotajo s položaji v tuji valuti druge institucije v skladu s pravili navedenimi v Prilogi III in/ali Prilogi VIII. Lahko tudi dovolijo, da se položaji v borznem blagu ene institucije pobotajo s položaji v borznem blagu druge institucije v skladu s pravili navedenimi v Prilogi VII in/ali Prilogi VIII.
11. Pristojni organi lahko dovolijo tudi pobotanje postavk trgovanja in položajev v tuji valuti ter pozicij v borznem blagu podjetij, ki se nahajajo v tretjih državah, če so bili obenem izpolnjeni naslednji pogoji:“
5. Člen 8(5) se nadomesti z naslednjim:
- „5. Pristojni organi zahtevajo, da jim institucije nemudoma sporočijo, če nasprotne stranke v pogodbah o prodaji in povratnem odkupu in pogodbah o odkupu in povratni prodaji ali transakcijah posoje vrednostnih papirjev ali borznega blaga in izposojilo vrednostnih papirjev ali borznega blaga ne izpolnjujejo svojih obveznosti. Komisija najkasneje v treh letih po dnevu iz člena 12 poroča Svetu o takih primerih ter o učinkih, ki jih imajo na obravnavo takšnih pogodb in transakcij iz te direktive. Nadalje poročilo opisuje tudi način, kako

institucije izpolnjujejo pogoje (i) do (v) iz člena 2(6)(b), ki se uporabljajo zanje, zlasti pogoj (v). Nadalje poročilo podrobno opisuje vse spremembe relativnega obsega običajnega posojanja institucij, njihove posoje preko pogodb o odkupu in povratni prodaji ter transakcij vezanih na izposajo vrednostnih papirjev ali borznega blaga. Če Komisija na podlagi tega poročila in drugih podatkov ugotovi, da so za preprečevanje zlorab potrebna dodatna varovala, poda primerne predloge.“

6. Vstavi se naslednji člen:

„Člen 11a

Države članice lahko dovolijo svojim institucijam, da do 31. decembra 2006 namesto mer iz členov 13, 14, 17 in 18 priloge VII uporabljajo minimalne koeficiente razpona, prenosa in končne stopnje, iz spodnje tabele, če po mnenju svojih pristojnih organov:

- (i) opravljajo pomembne posle z borznim blagom,
- (ii) imajo raznovrsten portfelj borznega blaga, in
- (iii) še niso sposobne uporabljati notranjih modelov za izračunavanje kapitalskih zahtev za tveganja v zvezi z borznim blagom v skladu s Prilogo VIII.

Tabela

	Plemenite kovine (razen zlata)	Neplemenite kovine	Kmetijski izdelki (blago, s katerim se trguje na londonski borzi)	Drugo, vključno z energetskimi proizvodi
koeficient razpona (%)	1,0	1,2	1,5	1,5
stopnja prenosa (%)	0,3	0,5	0,6	0,6
končna stopnja (%)	8	10	12	15

Države članice obvestijo Komisijo o uporabi tega člena.“

7. Priloge I, II, III in V se spremenijo in Priloge VII in VIII se dodata v skladu s prilogo k tej direktivi.

Člen 2

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo najkasneje v 24 mesecih po dnevu začetka veljavnosti direktive. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo, ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicovanja določi država članica.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedila glavnih določb zakonov, ki jih sprejmejo na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 3

Direktiva začne veljati z dnem objave v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Člen 4

Direktiva je naslovljena na države članice.

V Luxembourg, 22. junija 1998

Za Evropski parlament

Predsednik

J. M. GIL-ROBLES

Za Svet

Predsednik

J. CUNNINGHAM

PRILOGA

1. Priloga 1 se spremeni:

(a) V odstavku 4 se črta zadnji stavekinse doda naslednji pododstavek:

„Pristojni organi lahko dovolijo, da je kapitalska zahteva za terminske pogodbe, s katerimi se trguje na borzi, enaka kritju, ki ga zahteva borza, če so popolnoma prepričani, da to zagotavlja natančno merilo tveganja iz naslova terminske pogodbe in da je vsaj enako kapitalski zahtevi za terminsko pogodbo, če se ta izračuna po metodi iz te priloge ali po metodi notranjih modelov iz Priloge VIII. Do 31. decembra 2006 pristojni organi lahko dovolijo, da je kapitalska zahteva za pogodbo z OTC izvedenimi finančnimi instrumenti, ki upošteva določbe tega odstavka in jo poravna priznana klirinška družba, enaka kritju, ki ga zahteva klirinška družba, če so popolnoma prepričani, da to kritje zagotavlja natančno merilo tveganja iz naslova pogodbe z izvedenimi finančnimi instrumenti in je najmanj enako kapitalski zahtevi iz zadevne pogodbe, če se ta izračuna po metodi, iz te priloge ali po metodi notranjih modelov iz Priloge VIII“.

(b) V odstavku 5 se tretji pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Pristojni organi zahtevajo, da se z izjemo delta tveganj zavarujejo vsa tveganja iz naslova možnostnih pogodb. Pristojni organi lahko dovolijo, da je zahteva za izdano možnost, s katero se trguje na borzi, enaka kritju, ki ga zahteva borza, če so popolnoma prepričani, da to zagotavlja natančno merilo tveganja možnosti in je najmanj enako kapitalski zahtevi do možnosti, če se ta izračuna po metodi, navedeni v tej prilogi ali po metodi notranjih modelov iz Priloge VIII. Do 31. decembra 2006 pristojni organi lahko dovolijo, da je kapitalska zahteva za pogodbo z OTC možnostjo, ki jo poravna priznana klirinška družba, enaka kritju, ki ga zahteva klirinška družba, če so popolnoma prepričani, da to zagotavlja natančno merilo tveganja možnosti in je najmanj enako kapitalski zahtevi za OTC možnost, če se ta izračuna po metodi, navedeni v nadaljevanju te priloge ali po metodi notranjih modelov iz Priloge VIII. Poleg tega pristojni organi lahko dovolijo, da je kritje kupljene možnosti, s katero se trguje na borzi ali OTC možnosti, enako kot za borzno blago, ki je osnovno sredstvo možnosti, pod pogojem, da izračunano kritje ne presega tržne vrednosti možnosti. Zahteva do izdane OTC možnosti se določi v skladu z vrsto borznega blago, ki je osnovno sredstvo možnosti“.

(c) Odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. Nakupni boni, ki so vezani na dolžniške in lastniške instrumente, se obravnavajo na isti način kot možnosti iz odstavka 5.“

(d) Odstavek 33(i) se nadomesti z naslednjim:

„(i) lastniška finančna sredstva ne smejo biti lastniška finančna sredstva izdajateljev, ki so izdali tržna dolžniška sredstva, za katere trenutno velja 8 % kapitalska zahteva po tabeli 1 iz odstavka 14 ali zanje velja nižja zahteva le zato, ker so zavarovani z jamstvom ali poroštvom“.

2. Priloga II se spremeni, kakor sledi:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. V primeru, ko nasprotna stranka v transakcijah z dolžniškimi, lastniškimi finančnimi sredstvi in borznim blagom (razen v primeru pogodb o prodaji in povratnem odkupu, o odkupu in povratni prodaji ter posoji in izposoji vrednostnih papirjev in borznega blaga) zamuja s poravnavo, mora institucija izračunati razliko v ceni, ki ji je izpostavljena. Razlika v ceni predstavlja razliko med dogovorjeno poravnalno ceno in med trenutno tržno vrednostjo za zadevni dolžniški, lastniški finančni instrument ali borzno blago, ko bi razlika lahko pomenila izgubo za institucijo. Za izračun kapitalske zahteve mora institucija to razliko pomnožiti z ustreznim faktorjem v stolpcu A tabele iz odstavka 2“.

(b) Odstavka 3.1 in 3.2 se nadomestita z naslednjim:

- „3.1 Institucija mora izračunavati kapitalske zahteve za tveganje nasprotne stranke, če:
- (i) je vrednostne papirje ali borzno blago plačala pred njihovim prejetjem ali je vrednostne papirje ali borzno blago izročila, preden je prejela plačilo zanje;
  - in
  - (ii) je, v primeru čezmejnih transakcij, minil en dan ali več od plačila oziroma izročitve.
- 3.2 Kapitalska zahteva za tveganje nasprotne stranke je 8 % vrednosti vrednostnih papirjev ali borznega blaga ali gotovine, ki se dolguje instituciji, pomnožena z utežjo za tehtanje tveganja, ki velja za določeno nasprotno stranko“.

(c) Naslov pred odstavkom 4.1 in prvi pododstavek odstavka 4.1 se nadomestita z naslednjim:

„Pogodbe o prodaji in povratnem odkupu, o odkupu in povratni prodaji, o posoji in izposoji vrednostnih papirjev in borznega blaga

- 4.1 Institucija pri pogodbah o prodaji in povratnem odkupu ter pogodbah o posoji vrednostnih papirjev in borznega blaga, ki temeljijo na vrednostnih papirjih in borznem blagu iz postavk trgovanja, izračuna razliko med tržno vrednostjo prodanih oziroma posojenih vrednostnih papirjev ali borznega blaga in zneskom, ki si ga je institucija od nasprotne stranke izposodila ali tržno vrednostjo prejetega zavarovanja, če je ta razlika pozitivna. Institucija pri pogodbah o odkupu in povratni prodaji in izposoji vrednostnih papirjev in borznega blaga izračuna razliko med zneskom, ki ga je posodila ali tržno vrednostjo zavarovanja, ki ga je izročila nasprotni stranki, in tržno vrednostjo odkupljenih oziroma izposojenih vrednostnih papirjev ali borznega blaga, ki ga je prejela od nasprotne stranke, če je ta razlika pozitivna“.

3. Priloga III se spremeni kot sledi:

(a) Odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

- „1. Če seštevek skupnega neto položaja v tuji valuti in neto položaja v zlatu, ki ga institucija izračuna v skladu s spodaj navedenim postopkom, presega 2 % skupnih lastnih sredstev institucije, institucija seštevek neto položaja v tuji valuti in neto položaja v zlatu pomnoži z 8 %, da izračuna zahtevo za lastna sredstva za valutna tveganja.

Pristojni organi lahko institucijam dovolijo, da do 31. decembra 2004 izračunavajo zahteve za lastna sredstva tako, da z 8 % pomnožijo znesek, za katerega seštevek skupnega neto položaja v tuji valuti in neto položaja v zlatu presega 2 % skupnih lastnih sredstev institucije.“

(b) Odstavka 3.1 in 3.2 se nadomestita z naslednjim:

- „3.1 Prvič, izračuna se neto odprti položaji institucije za vsako posamezno valuto (tudi valuto poročanja) in za zlato. Ta položaj je sestavljena iz vsote naslednjih postavk (pozitivnih ali negativnih):
- neto promptnih položajev (t.j. vse aktivne postavke, zmanjšane za vse pasivne postavke, vključno z obračunanimi obrestmi v valuti ali, za zlato, neto promptni položaj v zlatu),
  - neto terminske položaje (t.j. vse predvidene terjatve oziroma prejeta plačila, zmanjšana za vse predvidene obveznosti oziroma plačila v zvezi s terminskimi valutnimi transakcijami in terminskimi transakcijami v zlatu, vključno s terminskimi pogodbami na tuje valute in zlato in glavnico valutnih zamenjav izključenimi iz promptne pozicije),
  - nepreklicne garancije (in podobna sredstva), ki bodo z veliko verjetnostjo vnovčena in za katera obstaja majhna verjetnost poplačila
  - neto prihodnjih prilivov/odlivov, ki še niso obračunani, a so že v celoti varovani pred tveganjem (institucija po lastni presoji in s predhodnim soglasjem pristojnih organov lahko sem vključi neto prihodnje prilive/odlive, ki še niso vknjiženi, vendar so že v celoti varovani pred tveganjem s terminskimi valutnimi transakcijami). Institucija mora takšno politiko dosledno uporabljati.
  - neto delte (ali na delti osnovana) vrednosti za celotni znesek opcij na posamezno tuje valute in opcij na zlato,
  - tržne vrednosti drugih (brez opcij na tuje valute in zlato) opcij,

- vseh pozicij institucije, ki jih je ta namenoma prevzela za varovanje pred neugodnimi učinki menjalnega tečaja na njen kapitalski koeficient, se lahko izključijo iz izračuna neto odprtih pozicij v valutah. Takšne pozicije naj bodo netržne ali strukturne narave in za njihovo izključitev in vsako spremembo pogojev za izključitev je potrebno soglasje pristojnih organov. Pod enakimi pogoji kot zgoraj se lahko obravnavajo tudi pozicije institucije v zvezi s postavkami že odštetimi pri izračunu lastnih sredstev.

- 3.2 Pristojni organi lahko presodijo, ali bodo institucijam dovolili, da za izračunavanje neto odprtih pozicij v vsaki valuti in v zlatu uporabljajo neto sedanjo vrednost“.

(c) Prvi stavek odstavka 4 se nadomesti z naslednjim:

- „4. Drugič, neto kratke in dolge pozicije v vsaki valuti, razen valuti poročanja in neto dolge in kratke pozicije v zlatu, se pretvorijo v valuto poročanja po promptnem tečaju.“.

(d) Odstavek 7 se nadomesti z naslednjim:

- „7. Drugič, do 31. decembra 2004 lahko pristojni organi dovolijo institucijam, da poleg metod, opisanih v odstavkih 1 do 6, za namen te Priloge uporabljajo tudi drugo metodo. Na ta način izračunana kapitalska zahteva je primerna, če presega 2 % neto odprte pozicije, izračunanih skladno z odstavkom 4 in če se na podlagi analiz tečajnih gibanj med vsemi odvijajočimi se obdobji 10 delovnih dni v preteklih treh letih ugotovi, da 99 % in več časa presega verjetno izgubo.

Druga metoda, opisana v pododstavku 1, se uporablja le pod naslednjimi pogoji:

- (i) formulo za izračun in korelacijske koeficiente določijo pristojni organi na podlagi lastnih analiz tečajnih gibanj;
- (ii) pristojni organi redno pregledujejo korelacijske koeficiente glede na gibanja na deviznih trgih“.

4. Priloga V se spremeni:

(a) Prvi stavek odstavka 2 se nadomesti z naslednjim:

- „Ne glede na odstavek 1 lahko pristojni organi dovolijo tistim institucijam, ki so obvezane zadostiti zahtevam za lastna sredstva, predpisanim v Prilogah I, II, III, IV, VI, VII in VIII, da uporabijo drugačno opredelitev, vendar le ob izpolnjevanju teh zahtev“.

(b) Odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

- „4. Podrejeni tuji kapital iz odstavka 2(c) ne sme preseči maksimuma 150 % prvotnih lastnih sredstev, ki ostanejo na razpolago za izpolnjevanje zahtev, navedenih v Prilogah I, II, III, IV, VI, VII in VIII, in se lahko maksimumu približa le v posebnih okoliščinah, ki so sprejemljive za pristojne organe“.

(c) Odstavka 6 in 7 se nadomestita z naslednjim:

- „6. Pristojni organi lahko dovolijo investicijskim podjetjem, da prekoračijo prag za podrejen tuj kapital, predpisan v odstavku 4, če presodijo, da je po smotrnosti ustrezen in pod pogojem, da skupni znesek takšnega podrejenega tujega kapitala in postavk iz odstavka 5 ne presega 200 % prvotnih lastnih sredstev, ki ostane na razpolago za izpolnjevanje zahtev, navedenih v Prilogah I, II, III, IV, VI, VII in VIII ali 250 % istega zneska v primeru, če investicijske družbe pri izračunavanju lastnih sredstev odštejejo postavko 2(d) iz odstavka 2.

7. Pristojni organi lahko dovolijo, da kreditna institucija prekorači prag za podrejeni tuji kapital, predpisan v odstavku 4, če presodijo, da je po smotrnosti ustrezen in pod pogojem, da skupni znesek takšnega podrejenega tujega kapitala in postavk iz odstavka 5 ne presega 250 % prvotnih lastnih sredstev, ki ostanejo na razpolago za izpolnjevanje zahtev, navedenih v Prilogah I, II, III, VI, VII in VIII“.

5. Dodajo se naslednje priloge:

„PRILOGA VII

TVEGANJE V ZVEZI Z BORZNYM BLAGOM

1. Vsak položaj v borznem blagu ali izvedenih finančnih sredstvih na borzno blago se izrazi v standardni merski enoti. Promptna cena za vsako vrsto borznega blaga se izrazi v valuti poročanja.
2. Položaji v zlatu ali v izvedenih finančnih sredstvih na zlato se obravnavajo kot izpostavljene valutnemu tveganju in se za namen izračunavanja tržnega tveganja obravnavajo v skladu s Prilogo III ali Prilogo VIII, kot je to primerno.
3. Za namen te priloge se lahko položaje namenjene izključno financiranju zalog, izvzamejo le iz izračuna tveganj v zvezi z borznim blagom.
4. Tveganja spremembe obrestne mere in valutna tveganja, ki jih ne pokrivajo druge določbe te priloge, se upoštevajo v izračunu splošnega tveganja iz naslova tržnih dolžniških instrumentov in v izračunu valutnega tveganja.
5. Če kratki položaj zapade pred dolgim položajem, se mora institucija varovati pred tveganjem zmanjšane likvidnosti, ki se lahko pojavi na nekaterih trgih.
6. Za namen iz odstavka 19 mora presežek dolgega (kratke) položaja nad kratkim (dolgim) položajem institucije za isto vrsto borznega blaga in enakovredne terminske pogodbe na borzno blago, možnosti in nakupne bone ustrezati neto položaju za vsako vrsto borznega blaga. Pristojni organi dovolijo, da se položaji v izvedenih finančnih sredstvih obravnavajo v skladu z odstavki 8, 9 in 10 kot položaji v osnovnem finančnem sredstvu.
7. Pristojni organi obravnavajo kot položaje v istovrstnem blagu naslednje položaje:
  - položaje v različnih podkategorijah borznega blaga v primerih, ko so podkategorije medsebojno izročljive,
  - in
  - položaje v podobnih vrstah borznega blaga, če so bližnji nadomestki in če je minimalno korelacijo 0,9 med cenovnimi gibanji mogoče jasno vzpostaviti najmanj v obdobju enega leta.

Posebni instrumenti

8. Terminalske pogodbe na borzno blago in obveze za terminalske nakup ali prodajo posameznega borznega blaga se pri merjenju upoštevajo kot hipotetični zneski, izraženi v standardnih merskih enotah, in se jim glede na rok trajanja določi zapadlost. Pristojni organi lahko dovolijo, da je kapitalska zahteva za terminalske pogodbe, s katerimi se trguje na borzi, enaka kritju, ki ga zahteva borza, če so popolnoma prepričani, da to kritje zagotavlja natančno merilo tveganja terminalske pogodbe in je najmanj enako kapitalski zahtevi za terminalske pogodbe, če se ta izračuna po metodi, navedeni v tej prilogi ali po metodi notranjih modelov iz Priloge VIII. Do 31. decembra 2006 pristojni organi lahko dovolijo, da je kapitalska zahteva za pogodbo v zvezi z OTC izvedenimi finančnimi sredstvi na borzno blago, ki upošteva določbe tega odstavka in jo poravna priznana klirinška družba, enaka kritju, ki ga zahteva klirinška družba, če so popolnoma prepričani, da to zagotavlja natančno merilo tveganja pogodbe v zvezi z izvedenimi finančnimi sredstvi in je najmanj enako kapitalski zahtevi iz pogodbe, če se ta izračuna po metodi, navedeni v nadaljevanju te priloge ali po metodi notranjih modelov iz Priloge VIII.
9. Blagovne zamenjave, pri katerih je ena stran transakcije fiksna cena in druga trenutna tržna cena, se vključijo v pristop, ki temelji na zapadlosti kot serije položajev enakih nominalnemu znesku pogodbe, pri čemer en položaj ustreza posameznemu plačilu v okviru zamenjave in se kot taka vnese v lestvico zapadlosti natančneje opredeljeno v tabeli iz odstavka 13. Če institucija plačuje po fiksni ceni in prejema po spremenljivi ceni, gre za dolge položaje, pri kratkih položajih pa institucija prejema po fiksni ceni in plačuje po spremenljivi ceni.

Blagovne zamenjave, pri katerih sta strani transakcije v različnih vrstah boznega blaga, je treba evidentirati v primerni lestvici poročanja po pristopu, ki temelji na zapadlosti.

10. Za namene te priloge se možnosti na borzno blago ali izvedena finančna sredstva na borzno blago obravnavajo kot položaji, katerih vrednost je enaka znesku osnovnega sredstva na katerega se možnost nanaša, pomnoženega z njegovo delto. Slednje položaje je mogoče pobotati s katerimi koli drugimi nepobotanimi položaji v istih vrstah borznega blaga ali izvedenega sredstva kot osnovnega. Uporabljeno delto izračuna borza, pristojni organi ali, če nobeden od teh ni na voljo ali za OTC možnosti, institucija sama, če so pristojni organi prepričani, da je model, ki ga institucija uporablja, primeren.

Vendar pristojni organi lahko predpišejo, da morajo institucije svoje delte izračunavati po metodologiji, ki jo določijo pristojni organi.

Pristojni organi zahtevajo, da se razen delta tveganja zavarujejo tudi druga tveganja iz naslova možnosti na borzno blago. Pristojni organi lahko dovolijo, da je zahteva za izdane opcije na borzno blago, s katerimi se trguje na borzi, enaka kritju, ki ga zahteva borza, če so popolnoma prepričani, da to kritje zagotavlja natančno merilo tveganja možnosti in je najmanj enako kapitalski zahtevi za možnosti, če se ta izračuna po metodi, navedeni v nadaljevanju te priloge ali po metodi notranjih modelov iz Priloge VIII. Do 31. decembra 2006 pristojni organi lahko dovolijo, da je kapitalska zahteva za OTC možnost na borzno blago, ki jo poravna priznana klirinška družba, in za katero pristojni organi ugotovijo, da je enaka kritju, ki ga zahteva klirinška družba, če so popolnoma prepričani, da to kritje zagotavlja natančno merilo tveganja možnosti in je najmanj enako kapitalski zahtevi za OTC možnost, če se ta izračuna po metodi, navedeni v nadaljevanju te priloge, ali po metodi notranjih modelov iz Priloge VIII. Poleg tega pristojni organi lahko dovolijo, da je zahteva do kupljene možnosti na borzno blago, s katero se trguje na borznem ali OTC trgu, enaka kot za borzno blago, ki je osnovni instrument možnosti, pod pogojem, da izračunana zahteva ne presega tržne vrednosti možnosti. Zahteva za izdane OTC možnosti se določi v skladu z vrsto borznega blago, ki je osnovni instrument možnosti.

11. Nakupni boni za borzno blago se obravnavajo enako kot možnosti na borzno blago iz odstavka 10.
12. Prenosnik borznega blaga ali zajamčenih pravic, ki ustrezajo borznemu blagu v pogodbi o prodaji in povratnem odkupu, in posojevalec borznega blaga v dogovoru o posoji borznega blaga, vključita to borzno blago v izračun svojih kapitalskih zahtev v skladu s to prilogo.

(a) *Pristop, ki temelji na zapadlosti*

13. Institucija za vsako borzno blago uporabi posebno lestvico zapadlosti v skladu s spodnjo tabelo. Vsi položaji v tem borznem blagu in vsi položaji skladno z odstavkom 7 obravnavani kot položaji v istem borznem blagu, se vnesejo v ustrezen razred preostale zapadlosti. Zaloge se vnesejo v prvi razred preostale zapadlosti.

Preostala zapadlost (1)	Stopnja razpona (v %) (2)
0 ≤ 1 mesec	1,50
> 1 ≤ 3 mesece	1,50
> 3 ≤ 6 mesecev	1,50
> 6 ≤ 12 mesecev	1,50
> 1 ≤ 2 leti	1,50
> 2 ≤ 3 leta	1,50
nad 3 leta	1,50

14. Pristojni organi lahko dovolijo, da se položaji skladni z odstavkom 7 obravnavajo kot položaji v istem borznem blagu, pobotajo in na podlagi čiste vrednosti vnesejo v primeren razred zapadlosti, pri čemer dovoljenje velja za:

— položaje v pogodbah z istim dnevom zapadlosti,

in

- položaje v pogodbah, med katerih dnevi zapadlosti ne preteče več kot 10 dni, če se s pogodbami trguje na trgih, ki imajo dnevni dobavni rok.
15. Institucija nato pripravi seštevke dolgih in seštevke kratkih položajev v vsakem razredu zapadlosti. Znesek prvih ustrežajoč znesku slednjih v določenem razredu zapadlosti, je izravnani položaj tega razreda zapadlosti, medtem ko preostale dolge in kratke položaje, ki jih na ta način ni mogoče izravnati, ostajajo neizravnani položaji tega razreda.
  16. Tisti del neizravnanih dolgih (kratkih) položajev za določeni razred zapadlosti, ki se izravna z neizravnanim kratkim (dolgo) položajem v naslednjem razredu zapadlosti, je izravnani položaj med dvema razredoma zapadlosti. Tisti del neizravnane dolgega ali neizravnane kratkega položaja, ki ga na ta način ni mogoče izravnati, je neizravnani položaj.
  17. Kapitalska zahteva institucije za vsako vrsto borznega blaga se izračuna na podlagi ustrezne lestvice zapadlosti kot seštevke naslednjih:
    - (i) seštevka izravnanih dolgih in kratkih položajev, pomnoženih s primernim koeficientom razpona, ki je naveden v drugem stolpcu tabele iz odstavka 13 za vsak razred zapadlosti, in s promptno ceno za borzno blago;
    - (ii) izravnani položaj med dvema razredoma zapadlosti za vsak razred zapadlosti, v katerega se neizravnani položaj prenese, pomnožen z 0,6 % in s promptno ceno za borzno blago;
    - (iii) preostale neizravnane položaje, pomnožene s 15 % in s promptno ceno za borzno blago.
  18. Skupna kapitalska zahteva institucije za tveganja v zvezi z borznim blagom se v skladu z odstavkom 17 izračuna kot seštevke kapitalskih zahtev za vsako vrsto borznega blaga.
    - (b) *Poenostavljen pristop*
  19. Kapitalska zahteva institucije za vsako vrsto borznega blaga se izračuna kot seštevke:
    - (i) 15 % neto položaja, dolge ali kratke, pomnoženega s promptno ceno za borzno blago;
    - (ii) 3 % bruto položaja, dolge plus kratke, pomnožene s promptno ceno za borzno blago.
  20. Skupna kapitalska zahteva institucije za tveganja v zvezi z borznim blagom se v skladu z odstavkom 19 izračuna kot seštevke kapitalskih zahtev za vsako vrsto borznega blaga.

PRILOGA VIII

NOTRANJI MODELI

1. Pristojni organi lahko ob upoštevanju pogojev iz te priloge institucijam dovolijo, da izračunajo lastne kapitalske zahteve za položajno tveganje, valutno tveganje in/ali tveganje v zvezi z borznim blagom po lastnih modelih za obvladovanje tveganj namesto ali v kombinaciji z metodami, ki so navedene v Prilogah I, III in VII. V vsakem primeru mora biti uporaba modelov za izvajanje nadzora nad kapitalom priznana s strani pristojnih organov.
2. Pristojni organi priznajo instituciji sistem obvladovanja tveganj, če so prepričani, da konceptualno ustrezen, se dosledno izvaja in, da predvsem izpolnjuje naslednje pogoje:
  - (i) notranji model merjenja tveganj je tesno povezan z procesom vsakodnevnega obvladovanja tveganj institucije in je podlaga za obveščanje višjih vodstvenih delavcev institucije o izpostavljenosti tveganju;
  - (ii) institucija ima enoto za upravljanje s tveganji, ki deluje neodvisno od enot, ki se ukvarjajo s trgovanjem in poroča neposredno višjim vodstvenim delavcem institucije. Enota mora biti odgovorna za oblikovanje in izvajanje sistema za obvladovanje tveganj. Pripravlja in analizira dnevna poročila o rezultatih, ki jih dosega model merjenja tveganj, ter o primernih ukrepih glede omejitev trgovanja;

- (iii) upravni odbor in višji vodstveni delavci institucije aktivno sodelujejo v procesu upravljanja s tveganji, in dnevna poročila, ki jih pripravi enota za upravljanje s tveganji, pregledajo vsi vodilni delavci, ki imajo ustrezna pooblastila, da lahko zahtevajo zmanjševanje položajev posameznih trgovcev kot tudi zmanjševanje celotne izpostavljenosti institucije;
  - (iv) institucija ima dovolj zaposlenih, ki so usposobljeni za uporabo visoko razvitih modelov na področju trgovanja, obvladovanja tveganji, revizije in zalednih služb;
  - (v) institucija ima vzpostavljene postopke za spremljanje in zagotavljanje skladnosti z dokumentiranimi internimi politikami in nadzorom na področju splošnega delovanja sistema za merjenje tveganj;
  - (vi) modeli institucije morajo dajati zanesljive dokaze, ki kažejo zadostno natančnost pri merjenju tveganj;
  - (vii) institucija pogosto izvede strog program testiranja izjemnih situacij in rezultate teh testov pregledajo višji vodstveni delavci in jih upoštevajo pri sprejetih politikah in limitih trgovanja;
  - (viii) kot del lastne notranje revizije mora institucija opraviti neodvisen pregled svojega sistema za merjenje tveganj. Ta pregled mora pokrivati tako delovanje enot, ki se ukvarjajo s trgovanjem in neodvisne enote za upravljanje s tveganji. Najmanj enkrat na leto mora institucija opraviti celovit pregled procesov upravljanja s tveganji. Pregled mora vsebovati:
    - ustreznost dokumentiranosti sistema in procesov upravljanja s tveganji in organiziranosti enote za upravljanje s tveganji,
    - vključenost merjenja tržnih tveganj v dnevno upravljanje s tveganji in celovitost poslovnega informacijskega sistema,
    - proces, ki ga institucija uporablja za odobravanje cenovnih modelov in modelov vrednotenja, ki jih uporabljajo zaposleni v enoti za trgovanje in zaledni službi,
    - obseg tržnih tveganj, ki jih vključuje model za merjenje tveganj in potrjevanje večjih sprememb v procesu merjenja tveganj,
    - natančnost in popolnost podatkov o pozicijah, natančnost in primernost predpostavk o nestanovitnosti in korelaciji in natančnost vrednotenja in občutljivosti na tveganje,
    - proces preverjanja, s katerim institucija ocenjuje doslednost, pravočasnost in zanesljivost virov podatkov, na katerih temeljijo notranji modeli, vključno z neodvisnostjo od teh virov podatkov,
    - in
    - proces za preverjanje, testiranja za nazaj, s pomočjo katerega se ocenjuje natančnost modela.
3. Institucija natančnost in izvajanje svojega modela spremlja s testiranjem za nazaj. Testiranje za nazaj mora za vsak delovni dan zagotoviti primerjavo med enodnevno mero tvegane vrednosti, izračunano na podlagi notranjega modela institucije za izračun pozicije tveganja portfelja ob koncu dneva in enodnevno spremembo vrednosti portfelja. Pristojni organi preverijo sposobnost institucije, da izvaja testiranje za nazaj za dejanske in hipotetične spremembe vrednosti portfelja. Testiranje hipotetične spremembe vrednosti portfelja za nazaj temelji na primerjavi med zaključno dnevno vrednostjo portfelja in, ob nespremenjenih pozicijah, njegovo vrednost ob koncu naslednjega dne. Pristojni organi od institucij zahtevajo, da sprejmejo potrebne ukrepe za izboljšanje svojih programov testiranja za nazaj, če so ti pomanjkljivi.
4. Za izračunavanje kapitalskih zahtev za posebna tveganja iz naslova tržnih dolžniških in lastniških pozicij lahko pristojni organi priznajo instituciji uporabo notranjega modela, če model v skladu s pogoji iz te priloge:
- obrazloži pretekle spremembe cen v portfelju,
  - zbira podatke o velikosti in spremembah sestave portfelja,
  - ustrezno deluje v škodljivem okolju,
  - se potrjuje skozi testiranje za nazaj, katerega namen je oceniti, ali se posebno tveganje obravnava na pravilen način. Če pristojni organi dovolijo, da se to testiranje za nazaj izvaja na podlagi ustreznih podportfeljev, mora biti izbira teh dosledna.

5. Institucije, ki uporabljajo notranje modele, ki niso priznani v skladu z odstavkom 4, so predmet dodatnih kapitalskih zahtev za posebna tveganja, ki se izračunajo v skladu s Prilogo I.
6. Za namen odstavka 10(ii) se rezultati lastnih izračunov institucije razvrstijo po multiplikatorju, ki je najmanj 3.
7. Multiplikator se zveča za plus faktor, ki je glede na spodnjo tabelo med 0 in 1, odvisno od števila preseganj za zadnjih 250 delovnih dni, ugotovljenih s testiranjem za nazaj, ki ga opravi institucija. Pristojni organi zahtevajo, da institucije dosledno izračunavajo ta preseganja s testiranjem za nazaj bodisi dejanskih ali hipotetičnih sprememb vrednosti portfelja. Preseganje je enodnevna sprememba vrednosti portfelja, ki preseže ustrezno enodnevno mero tvegane vrednosti, izračunano z notranjim modelom institucije. Za določitev plus faktorja je treba število preseganj oceniti vsaj vsake tri mesece.

Število preseganj	Plus faktor
manj kot 5	0,00
5	0,40
6	0,50
7	0,65
8	0,75
9	0,85
10 ali več	1,00

V posameznih primerih in zaradi izjemnih razmer se lahko pristojni organi odpovejo uveljavljanju zahteve, da se multiplikator poveča za vrednost plus faktorja v skladu z zgornjo tabelo, če je institucija pristojnim organom dokazala, da je tako povečanje neupravičeno in da je model dobro premišljen.

Če veliko število preseganj kaže, da model ni zadosti natančen, pristojni organi lahko modelu odvzamejo soglasje o primernosti modela ali uveljavijo primerne ukrepe, s katerimi zagotovijo primerno izboljšanje modela.

Zaradi možnosti pristojnih organov, da stalno spremljajo ustreznost plus faktorja, morajo institucije nemudoma in v vsakem primeru najkasneje v petih delovnih dneh obvestiti pristojne organe o preseganjih, ki so razvidni iz testiranja za nazaj in ki bi po zgornji tabeli pomenili povečanje plus faktorja.

8. Če pristojni organi v skladu z odstavkom 4 priznajo notranji model institucije za namen izračunavanja kapitalskih zahtev za posebna tveganja, morajo te institucije povečati kapitalske zahteve, izračunane v skladu z odstavki 6, 7 in 10, z dodatno obremenitvijo v znesku, ki ustreza:
  - (i) deležu posebnega tveganja v meri tvegane vrednosti, ki jo je treba izločiti v skladu z navodili za nadzor; ali na izbiro institucije,
  - (ii) meri tvegane vrednosti podportfeljev za pozicije dolžniških in lastniških finančnih instrumentov, ki vsebujejo posebno tveganje.

Institucije, ki uporabijo možnost (ii), morajo vnaprej predstaviti sestavo podportfeljev in je ne smejo spremeniti brez soglasja pristojnih organov.

9. Pristojni organi se lahko odpovejo uveljavljanju zahteve iz odstavka 8 po dodatni obremenitvi, če institucija prikaže, da skladno z veljavnimi mednarodnimi standardi njen model natančno zajema tudi tveganje dogodka (event risk) in tveganje neizpolnitve obveznosti stranke (default risk) za svoje tržne dolžniške in lastniške pozicije.
10. Vsaka institucija mora izpolniti kapitalsko zahtevo, ki je izražena kot višji izmed:
  - (i) tvegane vrednosti, izračunane za prejšnji dan, izmerjene po parametrih iz te priloge;

- (ii) povprečja dnevni mer tveganih vrednosti preteklih 60 delovnih dni, pomnoženega z multiplikatorjem iz odstavka 6, ki se prilagodi vrednosti multiplikatorja iz odstavka 7.
11. Za izračunavanje tvegane vrednosti veljajo naslednji minimalni standardi:
- (i) tvegana vrednost se izračunava vsaj dnevno;
  - (ii) 99 % enostranski interval zaupanja;
  - (iii) uporaba faktorja, ki odraža nestanovitnost cen za obdobje 10 dni (holding period);
  - (iv) učinkovita metoda za opazovanje preteklih dogodkov za vsaj eno leto, razen če je krajše obdobje upravičeno zaradi večjega povečanja cenovne nestanovitnosti;
  - (v) ažuriranje podatkov vsake tri mesece.
12. Pristojni organi zahtevajo, da model natančno zajema vsa večja cenovna tveganja iz naslova opcij ali opcijam podobnih pozicij in da se druga tveganja, ki jih model ne zajema, ustrezno krijejo iz lastnih sredstev institucije.
13. Pristojni organi zahtevajo, da model za merjenje tveganj zajema zadostno število faktorjev tveganja, odvisno od stopnje aktivnosti institucije na teh trgih. Zahteva se upoštevanje vsaj naslednjih določb:
- (i) za tveganje spremembe obrestne mere model za merjenje tveganj vključi skupino faktorjev tveganja spremembe obrestne mere vseh valut, v katerih ima institucija na tveganje občutljive bilančne ali zunajbilančne pozicije. Institucija z eno od splošno uveljavljenih metod izdela krivulje donosnosti. Za večjo izpostavljenost tveganju spremembe obrestne mere v glavnih valutah in na glavnih trgih, se krivulja donosnosti po zapadlosti razdeli na najmanj šest razredov, ki zajamejo spremenljivosti tečajev vzdolž krivulje donosnosti. Sistem za merjenje tveganj mora zajeti tudi tveganje ne popolnoma soodvisnih premikov med različnimi krivuljami donosnosti.
  - (ii) za valutno tveganje model za merjenje tveganj vključi faktorje tveganja za zlato in tiste tuje valute, v katerih so pozicije institucije denominirane;
  - (iii) za tveganje v zvezi z lastniškimi instrumenti sistem uporablja poseben faktor tveganja za vsaj dva trga lastniških vrednostnih papirjev, na katerih institucija drži velike pozicije;
  - (iv) za tveganja v zvezi z borznim blagom sistem za merjenje tveganj uporablja poseben faktor tveganja za vsaj vsako vrsto borznega blaga, s katero institucija veliko trguje. Sistem za merjenje tveganj mora zajemati tveganja ne popolnoma soodvisnih premikov med podobnimi, toda ne identičnimi vrstami borznega blaga in izpostavljenost spremembam bodočih cen zaradi neuskklajenih zapadlosti. Upoštevati mora tudi značilnosti trga, predvsem znane roke dobave in obseg, ki je trgovcem na voljo za zapiranje pozicij.
14. Pristojni organi lahko dovolijo, da institucije uporabljajo empirične povezave v razredih tveganj in med njimi, če se prepričajo, da ima institucija ustrezen sistem za merjenje tveganj, ki se dosledno izvaja.“
-